

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Danmark mangler en forsvarlig lovgivning på vildtområdet. Trods gode danske traditioner på dyreværnsområdet og øget forståelse for den tætte sammenhæng mellem landbrug og miljø mangler Danmark en forsvarlig lovgivning både om nye landbrugsformer som hjortefarme, harefarme m.v. og en lovgivningsmæssig regulering af vildtopdræt og vildtudsætning.

Formålet med beslutningsforslaget er derfor at sikre en tidssvarende lovgivning, der tager udgangspunkt i hensynet til dyrenes velfærd og til beskyttelsen af den vilde natur.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at der bør tilvejebringes et regelsæt, der kan sikre disse hensyn.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Ad pkt. 1

Et flertal i Folketinget gennemførte i 1987 en lov om hjortehold (lov nr. 224 af 22. april 1987). Hermed blev hjortedyr efter visse nærmere regler gjort til husdyr, men tiden siden lovens gennemførelse har med al ønskelig tydelighed vist, at loven er utilstrækkelig.

Erfaringerne med de eksisterende hjortefarme viser, at forholdene set ud fra et dyreværnssynspunkt er meget belastende. Loven sikrer ikke dyrenes ret til et frit liv. Der er i hjortefarme alt for mange dyr på et utilstrækkeligt areal. Der er ikke stillet krav om at yde hjorte læ, skygge og skjulmuligheder. Derfor er mange farme indrettet, så de afviger meget fra de vilkår, der bydes vildtlevende hjorte.

Mange hjortefarme er placeret, så de er en belastning for naturen og forhindrer offentlig adgang til naturområder, ligesom hegnene kan hindre de vilde dyrs naturlige vandringsveje.

Import af hjorte til hjortefarme har også givet store problemer. Sygdomme, der for længst er bekæmpet i Danmark, har vi nu fået igen, eksempelvis kvægtuberkulose. Landbruget må nu leve i frygt for, at de smitsomme sygdomme, vi har fået fra importerede

hjorte, vil ramme husdyrene, ligesom man kan frygte, at sygdommene vil spredes til den vilde hjortebestand.

Derfor er en ændring af lov om hjortehold nødvendig. Revisionen skal sikre dyrenes velfærd og fastsætte regler, der effektivt forhindrer, at hjorte viderebringer sygdomme til husdyr og den vilde hjortebestand. Der bør også ved en revision stilles krav om maksimalt antal dyr pr. hektar, om størrelsen og placeringen af hjortefarmene og om godkendelse af og tilsyn med hjortefarme.

Ad pkt. 2

Der findes ingen lovgivning om harefarme, hvilket betyder, at der nu frit kan etableres harefarme uden nogen form for regler om indretning af bure m.v.

Harer, der indsættes i bur, er fortrinsvis dyr, der er importeret, og killingerne eksporteres fortrinsvis til Frankrig. Det er uvist, hvordan udviklingen på området vil blive. Vil der opstå dyreværnsproblemer, når vilde harer indsættes i små bure? Harer har kun én forsvarsmekanisme, nemlig flugt. Man ved, at knoglerne hos burharer er meget skøre, og knoglebrud forekommer hyppigt, når harerne forskrækkes i burene. Der er mange ubesvarede spørgsmål i forbindelse med harefarme, som bør afklares.

Et andet problem er, at der ingen sikkerhed er mod faunaforurening, hvis importerede farmharer slipper ud i naturen.

Hvis det ikke er muligt at sikre dyrevelfærd og forebygge faunaforurening, bør Folketinget indføre forbud mod at holde harer som husdyr.

Ad pkt. 3

Der findes ingen lovgivning om vildtopdræt og udsætning af opdrættet vildt.

Godkendelse af rugerier foregår efter en gammel bekendtgørelse (nr. 341 af 7. december 1964). Ifølge reglerne er det kredsdyrlægen, som godkender rugerierne, men rugerier med op til 100 avlsfugle kræver ingen godkendelse. Landbrugsministeriet har i 1988